

SZABAD ÖTLETEK JEGYZÉKE I.

Írástudók árulása – bűnvallása és önvizsgálata

A legszebb hivatásból a leghitványabb mesterség

Fülbemászóan muzsikálva
hamis illúziókba ringatlak,
miközben már javában süllyed a Föld-Titanic

*

Én voltam és vagyok
az első és legbuzgóbb,
aki a követ dobja a házasságtörő vétkes asszonyra

*

Igyekszem minél magasabbra felverni
cinkos hallgatásom nem kicsi kikiáltási árát:
senki többet harmadszor?

*

Hajmeresztő, lélegzetelállító „halálugrásom”
láthatatlan dupla védőháló felett mutatom be –
és besöpröm a lóvét és az elismerést...

*

Lankadatlanul rakosgatok másokra
elviselhetetlen lelki terheket –
míg magam lerázom mint kutya a vizet...

*

A szegény ijedős jónép riogatására,
- rendelésre vagy passzióból -
Mumust kreálok vagy előjátszok...

*

Amiben tényleg verhetetlen híresség vagyok,
az a profi önigazolás, igazoló jelentések írása –
az önéletírásokról, memoárokról nem is szólva...

*

Piszlicsaré gondjaimmal, magánproblémáimmal
a médiumokban böngöm tele a Nagy Panaszkönyvet –
visszaélve a közfigyelembe kerüléssel...

*

Nem tudok más mint eldalolni, eldanolászni
saját közérdektelen, privát fájdalmam s örömem

*

Szellemi alkimistaságom arra használom,
hogy aranyból is szart csináljak-csináltassak,
a szart aranynak nevezzem-neveztessem...

*

Ha illetékesek biztosítanak róla,
vagy csak megszagolom, hogy szabad a préda,
akkor kilövéldözöm gyilkos gúnyom nyílvesszőit...

*

Szellemi eledelnek látszó valamiként
álproblémák gumicsontjait lököm (f)elétek:
eszitek vagy nem eszitek, nem kaptok mást

*

Szereplési viselkedésgéből, fontoskodásból
vagy polgárpukkasztásból vaklármámmal
tompítom az emberek veszélyérzetét

*

Hamisgyöngyért, pseudo kincsért
trambulinról pöcegödörbe ugratok fejest
rászedett balekokkal

*

Én győzlek meg, veszlek rá,
hogy a legértékesebb kincseidet
szarért-húgyért elkótyavetyéld

*

Tanfolyamokon tanítom be a jelentkezőket,
hogy miként kell kiénekelni a sajtót
az emberek szájából

*

Olcsó János provokátorként
vagy magánbosszúból, magánszorgalomból
bármely csőcselék vezér hangadójának felcsapok

*

Mint a munka hőse, sztahanovista
buzgón verem a csalánt,
de szigorúan csak a mások érzékeny farkával

*

Dögkeselyűként
körüözök, lesek és lecsapok
a Célszemély legkisebb botlására is

*

A szekértáborom ballépését
észre sem veszem vagy bagatellizálom,

az ellenséges tábor lakóiét viszont dramatizálom

*

Vagy fennhangon fröcsögve buzizok,
amiért hálásak a heteroszex nyomorgók,
vagy a homoerotika apoteózisát zengem...
(bár otthon veréssel kúrálom lesbisedő nőmet)

*

Vagy rögtön a piaci keresletre dolgozol.
Vagy csak magadnak alkotsz:
„Ezek még a zongorába hugyozást se értenék!”

*

Nagy eszem, és nagyon pihent agyam
kegyetlen. otromba tréfák kiötlésére használom –
(ügyelve persze: az áldozat védtelen legyen...)

*

Kis bunkeremből, a háttérből és név nélkül
- ismerve, hogy mire heccelhető a csőcselék -
lankadatlan igyekezettel uszítok és bujtogatok

*

Letagadott, elrejtett óriás elődök vállán
cirkuszi törpeként „magasodok” és ágálok...

*

Ha a bolha potyautasként
felmászik egy nagy hegy tetejére,
nagyobbinak hiszi és állítja magát
a völgyben álló elefántnál

*

Legnagyobb szellemi teljesítményem:
egy mestermű.
Jobban mondva:
egy összetéveszthetően „élethű” utánzat, hamisítás

*

A rágalmazás
felső tagozatában és magasiskolájában
a fizetőképes keresletet tanítom,
magas, nem csak középiskolás fokon...

*

Sötétkamrámban, boszorkánykonyhámban
az emberi negatívból
a legrosszabbat hívom elő és azt fixálom

*

Ellendrukker irigy kutyaként
vagy féltékeny kiskakasként
a szemétdombomról ugatva harsognálak, kukorékolnálak túl

*

Cseppet sem zavar szerepeim játszásában,
hogy közben mások keményen dolgoznak helyettem

*

A szart pofátlanul aranynak nevezem:
és addig s oly szuggesztíven mondogatom,
míg a csendes többség el is hiszi

*

Megtagadom
az igazra-szépre éhes gyermekektől
a mindennapi szellemi betevő falatot és életvizet

*

A legegyszerűbb ügyeket is addig bonyolítom,
hogy a beavatott haszonélvezőkön kívül
lehetőleg még az isten se értse

*

Fehér, szürke és fekete maffiák agytrösztjében
olykor névvel, de sokkal inkább anonimitásban

szaktanácsot adogatok-osztogatok...

*

Csodaszép,
de elvileg-gyakorlatilag számonkérhetetlen ígérettel
tömi be azt a sok-sokmillió szegény panaszos száját

*

Az egész világot buzgón térítgetem,
- ha lehet, akkor vödörben halászva -
de csak hogy szektavezérem „tanítványa”,
feltétlen híve, rajongója legyen

*

Nem figyelmeztetek,
hogy a hátad mögött áll Isten,
inkább arra bátorítalak,
hogy kerüld meg érte a Földet

*

Ártatlan járókelőket
halálosan fenyegetek, rémisztgetek:
ha nem leszel „hívő”,
- értsd: a vallási csoportom tagja –
akkor véged, az örök kárhozat vár...

*

Vagy meghagy önmérgező élethazugságodban,
vagy, ahogy a Vadkacsa felvilágosítója
- beavatkozva életedbe – úgy teremtet krízist,
hogy rosszabbul jössz ki belőle...

*

Feledtetni,
hogy szégyellek magamnak segítséget kérni
másokat erőszakosan térítek –
mindezt segítségnyújtás címén s ezért hálát várva!

*

Több embert távolítottam el
telve jószándékkal istentől,
mint ahányat
akár a legördögibb elme is valaha tudna...

*

Istenhitem annyira magánügynek tekintem,
hogy még kínvallatással sem lehet soha
egy-egy nyilvános tanúbizonyságra rávenni

*

Elesett és gyökértelen flótásokat verbuválok
a nekem jól jövedelmező „üdvhadseregembe”

*

Csóró sameszkén
nem engedhetem meg magamnak
a szókimondás, az őszinteség drága mulatságát...
(később már nem hiányzik ez a veszélyes luxus)

*

Én magamnak jót főzök –
a plebs az ingyenkonyhán fogyassza a moslékot:
eszi vagy nem eszi, nem kap mást

*

Aki más véleményen van,
pláne ha más paradigmát követ,
azt ellehetetleníted – stigmatizálod:
az áltudós, naív, outsider, sarlatán stb.

*

Kihasználod a monopolhelyzeted
Vélemény-hatalmaddal visszaélve
A csillagot is lehazudod az égről

*

Isteni jósorom kegyelmi ajándékát
úgy mutatom, úgy prezentálom

mintha sok áldozattal és szorgalommal
szerzett érdem lenne

*

Te egész népedet tekinted kiskorúnak,
s így abban is tartod,
helyettük adva beleegyezést,
módszeresen gátolod felnőtté válásukat

*

Az arany középutat
„összekeverem”
a közepszerűség rémuralmával

*

Az én nomád értelmiséginek aposztrofált utam
valahogy mindig a hatalomhoz, a húsfaszékhoz visz

*

A te kezed nem véres, te senkit nem öltél meg,
te csak bujtogattál,
s csak a vérbosszú hagyományát éltetted?

*

Műveim hatása
dekadens frivol sznobok
efemer lelki felizgulása, merevedése és ejakulációja

*

A langyos vagy, a nyegle és frivol,
akit kiköp az Úr,
vagy az elmaszatólós, az álbéketeremtő,
a viták élet letompító, a párbeszédet kiherélő

*

Az emberek életproblémáira
magas honoráriumért
az uniform látszatz megoldások tömkelegét ontom,
miközben a választékbőség látszatát keltem....

*

Közpénzekből támogatva
lelki útavalót is adok:
a „Kaparj kurta, neked is jut”
szellemiségű igazságokat

*

Démonizálom
a szellemi-politikai ellenfelet,
majd árulónak minősítek
az ilyen ellenséggel szóba állót

*

Ha beledöglik is
szerelmem, barátom, családom,
még életemben szeretnék művemmel sikert aratni

*

Nem tudok tüntetően hallgatni,
sem látszatot elviselni,
nehogy akár egy napig vagy egy óráig is
butának, műveletlennek, avatatlannak stb. nézzenek

*

Erősebb fél szemmel mindig
az idézettségi, nézettségi és eladási
indexeimet nézem,
s ezek maximalizálására török...

*

Csak a kísértésnek nem tudok ellenállni,
s ha hiúságomnak hízelegnek – másnak igen...

*

Hidegháborús hős vagyok,
mellemen a virtuális plecsnik,
s itt számomra nincs „tiltott fegyver”,
meg nem engedett eszköz..

*

A köz- és magánéleti hidegháborúban
vagyok elememben –
s ötletdús gazdag arzenált gyártok,
kínálok, propagálok és használok

*

Szellemi hontalan csavargóként
minden alja szellemi hóhérmunkát elvállalok

*

Vidékről kerültem fel:
a provokátor-besúgó állása
lehetett és lett a karrier ugródeszkája

*

Bárki bármely nótáját elhúzó,
ha a homlokomra tapaszt egy bankót,
nem érdekel, kinek a lelkébe taposok,
ahogy az se, hogy én magam mire tartom...

*

Kis magyar Jónásként
ügyesen, leleményesen bujkálok
az kínos elhívás, a hálátlan küldetés előtt

*

„Pálfordulásaim”
valahogy mindig közelebb visznek a húsfazékhoz

*

Nagy húhót csapok semmiért:
a hegy vajúdik, de csak egérke születik...

*

Rátermettségem-felkészültségem hiányát
feltétlen „hűségem”, megbízhatóságom pótolja

*

Hosszú emigrációból „hazalátogatva”
mindent jobban tudva
mindenbe nagyokosan beledumálok

*

Gazdasági célzatú kivándorlásomhoz
annak idején politikai üldöztetést kreáltam –
és ma már magam is hiszem, így mesélem...

*

Úri huncutok bőven termő bamba diófájává
nevelgetem a védtelen kis gyerekcsemetét

*

Még a kevés maradék igazgyöngyeimet is
két kézzel szórom emberdisznók, disznó emberek elé..

*

„Menekülőművészként” bújok ki
emberi-polgári, sőt szakmaerkölcsi
írott és íratlan kötelességeim alól

*

Engem a szellemi nemesség semmire nem kötelez,
legfeljebb előjogokat próbálok vindikálni magamnak

*

Szellemi életem az életművészkedés formája,
megkomponált napban művi finomságokat nassolok

*

Nincs az az isten, aki engem elveimtől
(értsd: rögeszméimtől) valaha is eltántorítana

*

Annyira nem akarok dogmatikus, doktriner lenni,

hogy elvetek mindent elvet: élek a „pragmatizmusnak”

*

Időm, energiám és istenadta tehetségem
kispekulált botrányhősködéssre fecsérlem el

*

Fantáziadús szájhős vagyok mint Rumcájsz
vagy egy gyenge kiadású Münchausen báró

*

Szarnak, bajnak nem vagyok gazdája –
ha előkerül, az enyémet is másra kenem

*

Egy esetben biztos,
hogy önként jelentkezem:
ha intellektuális spicli munkára keresnek...
(de azért az ellenszolgáltatás se bánt meg)

*

A gazdátlan remekmű vagy hőstett hallatán
lélekszakadva rohanok, hogy elsőként vállaljam

*

Nem okoz lelkipurdalást idegen tollakkal ékeskedni,
a tollak tulajdonosát igyekszem elhallgatni, eltüntetni

*

Előszeretettel bírálok olyan alkotók „fércműveit”,
akit szilenciumra, börtönre, száműzésre ítélték

*

Frigid és elnémult múzsámtól,
bár titkolni igyekszem,
már hosszú évek óta külön hálók

*

Szellemi prostituáltként
útlevéért, szinekúráért, címért stb.
az alapon felül még extra szolgáltatást is nyújtok

*

Ha voltak és vannak is szigorú elveim,
egyszer – ugye - lehetek én is engedékeny:
például kurátorként –
különösen, ha itt kéz kezet mos...

*

A kultúrának lökött koncon nem marakszunk –
kis pankráció, majd egymás között békésen mutyizunk

*

Minden nehéz munkát átvállalok:
megírom művemről a kritikát, magammal az interjút

*

Boldog vagyok:
nekem a munkám a hobbim:
a szennyárral úszók mestere és élsportolója...

*

A rossz hagyományt követve:
mint sok más stréber tanítvány,
kannibálként lassan, de biztosan
én is felfalom mesterem

*

Kivonulok,
de előbb „óvatlanul”
a világra szabadítom
a palackba zárt rossz szellemeket

*

Gyermekinek mondott
beteges kíváncsiságom miatt
nyitom ki rátok Pandora szelencéjét

*

Magamat kisistennek képzelve
blazírt pofával
kísérletezgetek emberrel, természettel

*

Ha a szeszől vagy a hatalmamtól
megmámorosodok,
szép új világot teremtve
átalakítanám az emberi természetet

*

A falra festem az ördögöt,
s magam is meglepődök, hogy megjelenik

*

Én kételtű ember vagyok:
fényes nappal besúgó, sötét éjszaka forradalmár

*

Hagyom, hogy építgesd a légváraidat,
én majd jövök s beszédem a magas lakbért

*

Humánusan ölök testet és lelkeket:
illetemtudóan, elegánsan és érzéstelenítéssel

*

Lelki megalázást és kínvallatást
- akár a pedagógus álöltözetében is -
szakszerűen, invenciózusan, örömmel végzek

*

Nem vagyok maradi –
én haladok a korral:
intellektuális hírszerző zsoldosként,
ipari kémként stb. hűségesen szolgálók

*

Szórszálhasogatásra,
terméketlen, akadémikus „vitára „
mindig teljes harckészültségben állok

*

Kicsire nem adok,
a nagy meg nem számít:
nekem mindegy, hogy
keresztény vagy keresztyén

*

„Hegemón”
marxista-leninista esti egyetemen
- és helyi gyorstalpalókon -
adtam és vettem órákat

*

A „sereg” politikai tisztjeként
„hajtottam végre „
politikai-ideológiai indoktrinációt,
ha olykor le is maradtam egy brosúrával

*

Jótékonysági rendezvényeken
állok elő másutt előadhatatlan produkcióval,
hogy legalább még így bekerüljek a hírekbe
(de azért „önköltségemet” is vastag cerkával írom).

*

Előre megfontolt szándékkal
bűnszövetségben rontom meg a magyar ifjakat ,
rombolom és deformálok még képlékeny ízlésüket

*

Kultúrmisszionáriusként járom a falvakat:
A gagyi és a ripacskodás csimborasszóját adja
haknibrigádom a védtelen gyermekközönségnek,
akiket időhúzásból még „be is vonok” a műsorba...

*

Biztosítási bonyodalmaktól való félelmemben
inkább nem adok ott és akkor elsősegélyt,
magamat biztosítom be...

*

Eredeti műveket diákkorom óta alig,
recenziót, kivonatot, zanzát néha olvasok –
mindent másod- vagy harmadkézből,
már interpretáltan, félkész ételként veszek

*

Csak áltekintélyek
és komoly nevű intézmények mögé bújva
állok ki preparált „párbajokra” –
persze hazai pályán, saját közönség előtt...

*

Nem vagyok hiú:
névtelenségbe burkolózva
denunciállak, jelentelek fel a Nagy Főnöknél
vagy indítom útjára a suttogó propagandát...

*

Többféle programnak
vagyok és lennék az értelmi szerzője:
de leginkább a gyengék-védtelemek elleni pogromoknak, hecckampányoknak..

*

A monopolhelyzetből fakadó nyugalommal
végzem a kanonizálásokat
és az apokrifé, kismesterré, selejtté nyilvánítást:
én mondom meg: mi az érték, mi a minőség stb.

*

Materialista vagyok,
de az a fajta,
aki még dicsekszik is
ostoba babonás hiedelmeivel

*

Mindent csak imitálok, úgy teszek „mintha” -
s e mentalitást
személyes találkozáson és médián keresztül
szándékosan terjesztem: továbbfertőzőm

*

Minden művet, alkotót és kulturális jelenséget
rögtön kész stigmás skatulyákba gyömöszölök –
a leírásba már belecsempészve az értékelést
megkímélve ettől a laikus nagyközönséget...

*

Hol optimista, hol pesszimista vagyok,
de egy biztos: mindkettőből mindig kincstári

*

Ha a cipésznek nem tetszik a mázolmányom,
akkor megszégyenítve a kaptafához kussoltatom

*

Nemcsak a suszter véleményét kérdem,
de naponként konzultálok vele a festői stílusomról,
és a végső szót mindig vele mondatom ki,
így fedezem le magam mint a nép művészt...

*

Az a „varázsló” Cipolla vagyok,
aki a mindenkori Mariót gonoszul hipnotizálná,
a Gonosz szolgálatába szegődve
kamatoztatom rendkívüli adottságaimat

*

Ügyesen gátolom
vagy lehetetlennek mondom
az elit- és a tömegkultúra szakadéka áthidalását

*

Eljátszom
a szókimondást privilegizáló
s levezető szelepként működő
udvari bolond
hálás és fixen jól fizető szerepét

*

Karosszék vagy terepantropológusként,
vagy mint naív szótárkészítő vagy misszionárius:
előkészítem a gazdasági és szellemi gyarmatosítást

*

Szándékosan boldogtalanítom
magam és így szeretteim körét,
emberáldozatokat hozok a Szellem oltárán,
hiszen így lehetek termékeny nagy alkotó!

*

Ridegen vagy álszenteskedve,
magam alá rendelem a hozzám tartozókat:
mindenki csak eszköz
a – még meg nem értett - Nagy Céломhoz...

*

Velem lehet és érdemes tárgyalni!
Nemcsak a piacon engedek a negyvennyolcból:
szakmai, sőt erkölcsi dolgokban is megalkudok
- büszkén „kompromisszumkészségemre”...

*

Mintha janicsárokat nevelnék
az elrabolt keresztény gyerekekből...

*

Meztelenek ellen állig fegyverben vívom
úgy mond fair play
szócsatáimat, szellemi párbajom –
s még a játékszabályokat is én diktálom!

*

Parafenomén vagyok:

szinte gyereket tudok beszélni a hasadba,
vagy olyan hasbeszélő vagyok,
aki a hasára ütve hantázik, lódít, füllent...

*

Mások ötleteit és műveit

pofátlanul, nyíltan einstandolom,
vagy titkon, suttyomban, orvul
plagizálom, lenyúlom

*

Újság(íróságom) csak fedőtevékenység:
mint kém vakond várom a hívó parancsot,
amikor riasztják az alvó ügynököket...

*

Se jót, se jól nem alkotok:

de bűdös a munka -
mégsem lennék újra
derék szántóvető vagy lakatosinas

*

Ha Krisztus ma közöttünk járna,
szólóban virágszőnyeggel fogadnám,
de ma is elsőként kiáltanám a kórossal:
Feszítsd meg!

*

Leeretnekezem, leszektásozom
tetszhalott, múzealizálódó, lefáradt
és életidegen egyházam
lelkes, újíto reformáló ébresztgetőit!

*

A leégéstől rettegve
olyan légkört teremtek,
hogy ne is merj mást kérdezni,
mint amire rég kész a válaszom

*

Mint a Gazdi pulikutyája és vezérkosa:
nyájba terelek és elbirkásítok, kopasztok,
majd a vágóhídra hajtok

*

Az iróniával és a gyilkos gúnnyal
Lemészárolom, csírájában elfojtom
a rivális életképes gondolatcsecsemőket

*

Egyszer s mindenkorra
betöröm az ifjak vadcsikó lelkét:
ne fickándozzanak , hajtsák járomba fejük,
s még szemellenzőt is rájuk

*

Aranyketrecemből
szajkóként szórakoztatom
a szörnyen unatkozó
vagy világfájdalomban szenvedő publikumom

*

Egy hiú remény éltet és áltat:
ez az irdatlan betűmennység
előbb-utóbb majdcsak minőség lesz...

*

Tudásommal visszaélve
annyira megszegyenítlek
és elbizonytalanítalak,
hogy még azt se tudd: fiú vagy, vagy lány!

*

Privatizáltam és továbbműködtetek
egy pártállami szellemi sterilizáló-kiherélő műhelyt
(ami mára kétpártdiktatúra konformmá vedlett)

*

„Holt nyelveken”, titkosírással stb. értekezem
a lélek halhatatlanságáról, az emberi boldogságról –
úgysem tudnak vagy mernek visszakérdezni,
a kollegák meg viszonzóságot várva rámhagyják...

*

Addig van jó sorom,
míg nem értenek –
különben kiderülne:
blöffölök, szélhámoskodok, csalogok...

*

Én állítom magamról: Nagy Ellenálló voltam,
mások: „csak” a Gonosz kísértéseinek engedtem

*

A védtelen kisebbségek rovására
nagy hangon és durván viccelődök,
hogy a kocsmában népszerű legyek
(de előtte azért jól körülnézek...)

*

Magamat a végletekig elaprózom
csak hogy címeimet, funkcióimat halmozhassam –
ezeket koporsómba teszik, más nem marad utánam

*

Szegényes fantáziám, béna gondolkodásom
még a tévedéseiben is terméketlen és érdektelen...

*

A bűnbakra mindig meglévő igényt
még fel is erősítem,
majd fizető megrendelésre ki is elégítem

*

A mindenkori Szókratészt
az ifjúság megrontásával vádolom,
az írástudókat farizeusnak nevező Jézust rendőrkézzre adom

*

Szellemi képességem és bátorságom
állat- és emberheccben,
s már nem gyerekes gonosz csínyekben,
ugratásban élem ki

*

Úgy figurázom ki
az egyház és a papok ballépéseit,
hogya a fürdővízzel együtt a gyereket,
az istenhitet is kiöntsék

*

Mindig a könnyebb ellenállás felé haladsz,
Nem abból indulsz ki, hogy miből van hiány,
Hogy mire van égető szükség,
Hanem hogy Te mivel tudnál nagyot dobni...

*

Gyerekeket fanatizálsz,
örök üdvösséget ígérsz
és örök kárhozattal fenyegetsz,
ha valaki nem vesz részt a keresztes hadjáratban

*

Bárkinek bármily „önéletrajzot”
megírok, átkozmetikázok –
önbecsapásban folyamatosan
átképzek és gyakorlatoztatok...

*

Van, amit nagyon tudok,
amire nagyon szenzibilis vagyok:
hogya itt és most
milyen hamis illúziókba ringatózna nyájas olvasóm

*

Egy szavadba,
és sok forintodba kerül:

olyan hamis portrét festek rólad,
amilyennek te szeretnéd látni magad

*

A te kérdéseid
Vagy sugallmazók,
Vagy álkérdések,
Vagy rosszak,
Vagy pszeudo „költői kérdések”,
Vagy félrevezetők,
Vagy érdektelenek stb.

*

Logikai, szónoki tudásod
És hipnotikus-szuggesztív erőd
Rossz ügyek szolgálatában veted latba –
A köznapjaim erkölcsi maxima téged nem korlátoz...

*

Minden élethelyzetben
mintha titkos ügynök lennék:
leselkedek, hallgatózok, „kémkedek”,
holmidban és lelkedben turkállok és vájkállok...

*

Nemcsak külsőm vezna –
elég egy beígért tasli:
még anyámra is rögtön bármi terhelőt rávallok!

*

Pletykás vénasszonyoktól,
Vagy az ellenérdekű féltől szerzem be
A leghitelesebb információimat

*

Egy férfi se akart lefeküdni veled:
ezért a szüzesség
ill. az önmegtartóztatás szentségét hirdeted,
és mindenhol paráznaságot „érsz tetten”...

*

Elromlott házasságod megjavítása helyett,
A nyitott házasságok üdvözítő voltát zenged -
Arról viszont már mélyen hallgatsz,
amikor épp ez teszi végleg tönkre (házas)életed.

*

Én voltam az első renegát,
aki a komfortérzését fokozandó
Rodostóban a muszlim hitre tért át

*

Gazdasági, jobblétre vágyó kivándorló volt,
de saját legendát kreálva
politikai menedékjogot követelt magának,
de az igazi üldözötteket kintről sem segítette...

*

Öncélúan tobzódó önsanyargatásommal,
mint annak idején Oszlopos Simeon,
sokakat én magam riasztok el az istenhittől

*

Az előnyök szédelgő felnagyításával,
a hátrányok kicsinyítésével csallak lépre –
mire már felvilágosodnál, már nincs kiútad...

*

Irgalmatlan papként
a misére sietve
lelki elsősegélynyújtás nélkül,
szó nélkül robogok mellőled tovább

*

El se vetem reggel a magot,
s nem viselem gondját,
ha nem halálbiztos már az esti,
de legalábbis a másnap reggeli szüretelés

*

Testi, de főleg lelki korbáccsal és mézesmadzaggal
a világcirkuszban lélekidomárokodok,
oroszlánt késztetek-kényszeríték pitizésre

*

Az emberek jótevője is lehettem volna,
de gyenge vásári mutatványossá,
egy trükköző Zampanóvá züllöttem el

*

Nekem teljesen mindegy,
hogy legjobb tanítványom
híres és zseniális pandúr
vagy hírhedt betyár, haramia lesz?

*

Az elmebajtársak megszokott körében
teánkat, borunkat hörpintgetve
kedélyesen és langy unalomban
önagyonülésezünk és ajnározzuk magunkat

*

A napi babra aprómunka,
a pepecselés undora miatt
közkinccseinket legszívesebben
a feledés feneketlen kútjába dobnám

*

Szelektíven hallok,
szántsándékkal „hallucinálok”.
Úgy csinálok mintha
a külső sűgás belső hang lett volna

*

A mindenkori Hatalommal,
annak legitimitásától függetlenül
személyre szóló titkos különbékét,
egy magán-megállapodást kötök...

*

De jure vagy de facto
utazó kulturális követként
hamisan rossz képet festve
módszeresen járatom le „hazámat”

*

Inkább maradsz felesleges, sőt: parazita
ún. szabadúszó, egy „szellemi segédmunkás”,
csakhogy a kulturális főváros,
az ország vízfejének nyüzsgésben maradhass...

*

Még soha nem éreztem – szakmai stb. – alázatot,
de már hallottam róla és a legjobban én definiálom...

*

Lankadatlanul mosom el
a normálist a perverztől elválasztó
olykor tényleg keskeny,
de mégis meglevő és létfontos határt...

*

Fajsúlyosabb,
de egy súlycsoportban levő riválisom
szisztematikusan kerülöm, letagadom
vagy ellehetetlenítem, diszkvalifikáltatom.

*

Én vagyok a tiszta, naiv, idealista
de jövőbemutató lelkesedéseket
rutinos cinizmussal lehűtő, lehidegzuhanyozó
túltapasztalt nagyöreg léhűtő...

*

Leszólom, lesajnálom,
másra alkalmatlannak mondom
tudományunk népszerűsítésére
egyedül vállalkozó kollegám

*

Örök öreg, vén diákként
erkölcsi munkanélküli vagyok.
Ezt fedezni, időhúzásból
halmozom végzettségeim számát...

*

Túlélem magam: nem a csúcson hagyom abba,
még gépre kötve, szenilisen is foglalom a helyet

Messzire világító toronyként,
a rá irányuló közfigyelemben
naponként ad rossz tanácsot, sőt példát
az elkurvulásra és önsorsrontásra

*

Kolduló szerzetes jelmezében,
tulajdonképpen besurranó szívtolvaj
s lélekkufár, egy Tartuffe vagyok

*

Ismerem a hatáskeltés eszközeit, technikáját –
Így jól megélek lélek- és emberismeretemből:
szélhámosságom arat a hiszékeny balekok között...

*

Kreatívan hozzájárulok
az itt és most élő nők elcsúfításához:
aktuális szépségeszmény diktálással,
divatterror egyenruhába bújtatással...

*

Olyan színésznőket futtatok,
olyan manökeneket preferálok
hogy könnyen és sokáig elmegy
a fiatal, önértékelésében bizonytalan
fiúk-lányok kis önbizalma is

*

Elveszettnek,
talajvesztett szerencsétlennek érzem magam,
ha a hűségeskűt letéve
nem tartozom legalább egy szakmai klikkhez...

*

Fakó teóriáim skatulyába
gyömöszölgetném be a lét zöldellő fáit –
inkább a katonát szabom a ruhához,
megspórolva a szellemi erőfeszítéseket...

*

Úgy tanítalak drágán,
sokat buktatva autót vezetni,
hogy te évekig küszködhetsz
a rossz beidegződésekkel

*

Beavatom tanítványom
a szakma fortélyába, titkaiba,
de csak úgy és annyira,
hogy önállósulva ne nőhessen a fejemre

*

Hazaárulási és élethűtlenségi pereimet
még „sztárüggyvéddel” is mind sorra elveszíteném,
ha egyszer a Nagy Ítélmester elé kell majd állni...

*

Igen művelt, érzékeny és szellemes társalgó vagy –
csak épp Hetéra Eszmeralda, a művelt konzumnő
(Doktor Faustus)

*

Nekem a családom és szeretteim,
a közeli hozzám tartozók köre
puszta életnyersanyag, kísérleti terep,
legjobb esetben kiszolgáló személyzet

*

„Ifjúsági változat” jelígre vagy mottóval
időzített szellemi bombák
naprakész hatástalanítását vállalom

*

Szeméremérzés és vallási érzület?
Dafke nem érdekel.
Az obszcén, sértő „performansz”
pár percre híressé tehet...

*

Csak azért nem vizelek bele
trambulinról a fekete zongorába,
mert „ezek” a bunkó agyvérsgény lakótelepek
ezt úgyse értenék meg...

*

Istennek se látná be:
nem erre a szellemi pályára termett!
Inkább végigkínlódja, vért pisilve átvészeli,
vagy frivolán ellébecolja a tanulóévtizedeket...

*

Az értelmiségi pálya
Összes lelki, anyagi, életformabeli, társadalmi
Előnyeit élvezném,
De a róla logikailag leválaszthatatlan terheket
Hetykén ledobom vézna vállaimról...

*

Mert féltem a vértől s a szagtól,
irtóztam az idegen testtől,
nem lettem orvos, csak doktor –
aki ha nem tudja, akkor hát tanítja...

*

Életkrízisben
percdíjasan adagolom

jóelőre legyártott, sablonként talált,
mindenkire, s így senkire sem passzoló
egyen-tanácsaimat

*

Csak annyira okosítalak ki,
csak annyi infót csepegtetek,
hogy engem holtodiglan csodálhass,
de el ne szakíthasd a köldökzsinórt...

*

A megmérettetéseket és a próbatételeket
nagy ívben kerülöm el,
hogy ki ne derüljön a turpisság

*

Egy kis hókuszpókusz, varázsigé, csodaszer –
De holnap már bottal üthetik lábam nyomát,
Nincs garancia, jótállás, felelősségvállalás....

*

Nagy szenvedéstörténetét tartva maga elé,
s mögé bújva kér egyedi mentelmi jogot:
az ő alkotását ne bírálják („túl szigorúan”) –
mint amikor épp meghalt az anyja a felelő diáknak...

*

Elmenekülök
és minél mélyebben beásom magam
egy kiválasztott speciális, „egzotikus” téma részterületére

*

Családi okokra
vagy érdemeire hivatkozva
követeli, kibulizza, kisírja,
hogy kegyelemből elnéző legyen
az opponense, a recenzense

*

Órákat tud arról mesélni,
hogy egyszer nehezen adták ki művét,
a társadalmi amnéziát tartósítva,
a feketelistákat nem említve

*

Amíg ő az ellenkultúráját kiherélve
bemegy a Táncdalfesztiválra stb.,
karakán, fenegyerek pályatársaira
a mellőzés, a letiltás, a száműzetés stb. vár...

*

Ha itt és most
legény kell a gátra,
akkor is önkímélő gyáván
dolgozatom lábjegyzeteivel bíbelődök

*

Gerontokratikus
egyetemi-akadémiai intézet élén
az ígéretes tudóspalántákat
parkoló pályára vagy külhonba irányítom...

*

Díszítő- és csomagolóművésznek sem utolsó vagyok:
Kidekorálva, felcicomázva „eladom” a Nagy Semmit

*

A szakmai komolyság
uralkodó elvárásait kielégítve, túlteljesítve
emberi fogyasztásra alkalmatlan
vaskos könyvet írok „a filozófiáról”...

*

Világgá kürtölöm:
itt van már a Kánaán, a történelem vége,
pedig a csendes többség
szellemi alultápláltan kóvályog a börtönben...

*

Mindent megteszek azért,
hogy lehetőleg ki se derüljön:
művem mennyire kelendő,
kik olvassák és ki – nem - értik

*

Amit a legjobban tudok:
mikor mire kell hivatkozni,
hogy jól jöjjenek ki
hol a nézettségi mutatókra,
hol a meg nem értett zseniségre...

*

Munkaidőben és túlórázva
hamis illúziókat keltek,
hogy belépődért
élethazugságaid babusgatva elringassalak...

*

Rámenős, trükkös és invenciózus
ügynökként rábeszéllek:
ne Istenben, élettársadban, barátodban,
csakis a biztosítómban, a bankomban bízz!

*

A magam módján én is
nem mindennapi csodát művelek:
csodagyerekből hülyegyereket,
igavonó barmot, robotot, alattvalót fejleszték

*

Törékeny, érzékeny
és már sebzett emberi lelkek között
én vagyok az otromba behemót,
az elefánt a porcelánboltban

*

Képes vagyok
szinte bárkiből rövid úton
beteget, lelki beteget

vagy gyógypedagógiai esetet csinálni

*

Megszeppent riportalanyt hívok műsoromba,
akit profin zavarba hozok, leégetek
vagy nem vagyok kíváncsi rá és ügyére,
s csak ürügy nekem az önmutogatásaimra...

*

A nagy és örök igazságbombákat
még detonáció előtt
közhelyesítésükkel, bagatellizálásukkal
sikeresen dedós játékszerré hatástalanítom

*

Oly nagy becsben tartom az értékes könyveket,
hogy gondosan el is zárom, nehogy bajuk essék

*

Egalitárius vagyok:
éljen az egyenlőség minden előtt:
mindenkit egy szintre hozok,
jobban, pontosabban mondva: húzok le

*

Újoncokat, inasokat, kezdőket
véletlenül sem hozok jó,
csak kedvszegő rossz, kínos helyzetbe:
égetés, blamálás, cikizés, megszégyenítés...

*

Az ördög patikájával
lelkileg megbetegítelek:
sátáni gúnykacaj, önbizalom rombolás, identitászavarás, nevetségessé tétel...

*

Otthonosan mozogván a szellemvilágban
ezt a tudásom arra használom,
hogy romboljam a jó

és építsem a rossz csapatszellemet...

*

Közös képviselőként összeugrasztom lakótársaim.
Például: a folyosó közfalára szégyenlistát teszek ki...

*

Kizsarolom belőled és meg is írom helyetted
a magadra terhelő – hamis - beismerő vallomásodat

*

Olyan mesterien dodonai a jóslatom,
hogy mindenképpen be fog válni:
legalábbis nekem - én kasszírozok,
te meg értsd, ahogy akarod
(ha akarod vemhes, ha akarod, nem)

*

Mintha mindig ugyanazt
a régi lemezt tenném fel,
s még az is folyton elakadna...
Na, erre táncoljatok ma!

*

Nem az igazam,
de a tanszékem, szinekúrám védem
foggal-körömmel, az utolsó töltényig, árnyékbokszolva, bérgyilkost fogadva...

*

Szabadon
– értsd: önkényesen - rostálgatom a tényeket,
de az én – rugalmas – véleményem:
az szent, sérthetetlen...
Talán magam is eleve csalhatatlan vagyok?

*

Ha engem egyszer
valakik valahol valamivel becsaptak,
akkor minden fórumon, agórán

egyetemes bizalmatlanságot hirdetek

*

Gondolatolvasó

vagy más paranormális képességem
a gondolat-rendőrállam szolgálatában,
vagy más rossz ügyben kamatoztatom

*

Ugyan csak egy idegen nyelvben,
de abban tényleg perfekt vagyok:
a fontoskodó és bennfenteskedő
szakmai tolvajnyelvben

*

Csak a vita kedvéért vitázók,
vagy pankrátorok vagyunk:
úgy teszünk, mintha
itt és most „vére menően” vitáznánk

*

Magasröptű eszmecserét folytatunk,
de senkit se ragad magával,
mert kiszaglik belőle,
hogy nincs személyes tétje, nem létkérdés

*

El ugyan nem adtam,
de sajnos már régesrég elittam
józan paraszti eszem –
az értelmiségi másik útja nem járható?!

*

A rám bízott
vagy véletlenül hozzám került
szellemi hagyatékot
gondatlanul és hűtlenül kezelem,
megcsonkítom, elrejttem, kisajátítom stb.

*

Nemhogy a feltárással
és kezelési javaslatokkal csökkenteném,
de elfedezésével vagy átléptékezőkkel
még magam is növelem a bajt...

*

Negyedszerre is megtagadnám, meg én, Jézust,
csak hogy ne mentsem a nekem oly becses irhám...

*

A rivális kutatókat és paradigmákat
igyekezem elhallgattatni, dilettáns áltudósként, kontár amatőrként stb. stigmatizál(tat)ni,
csak hogy ne mentsem kiépült állásom és életművem...

*

Drágább rongy életem, életművem,
sőt a hús a kenyéren, a hab a tortámon
mint a személyem, a szakmám hitele,
a tudomány és a hazám becsülete...

*

A szellemi emberekkel,
a szellemi javakkal és erőforrásokkal
esztelenül vagy gonoszul bánok:
pazarolok, rablógazdálkodok, tékozlok...

*

Radikális vagyok:
a gyökerénél ragadom meg a dolgokat –
kulturálisan gyökértelenné teszek,
egy identitás-zavaros konzumideótává...

*

Én jöjsek rá az igazságra,
enyém legyen a dicsőség,
vagy inkább soha ebben a bűdös életben
ne derüljön ki!

*

Kamaszos lázadásban fixálódva
mindent megkérdőjelezek –
mintha a nyílt vízen akarnám átépíteni
az egyetlen hajónkat...

*

A császárnak szorgosan törlesztek,
nincs jelentős hátralékom,
Az istennek nem adózok,
vagy a csak a maradékot adom
(ha a császár ezért nem neheztel).

*

A bizonytalan és megfoghatatlan
szellemi égi lajtorja helyett
a nagyonis kézzelfogható
- és mérhető előnyökkel kecsegtető -
számárlétron kapaszkodok „felfelé”

*

Példámmal is szubjektív önmegvalósításra,
és nem az objektív feladatvállalásra buzdítok

*

Tekintélyemmel visszaélve
ígéretes pályákon futó vonatokat
lassítok le, állítok meg, terelek el,
vagy töröm a pályát végleg ketté

*

Gyenge pontjaid, kísérhetőséged
ismerve és kihasználva
vesztőhelyre csallak,
hátha megfertőz a játékszenvedély-betegség

*

Válóperes bírónőként
haraggal és elfogultsággal
kisemmizem és gyerektelenítem
az eleve hibásnak ítélt ex férjet

*

Nemcsak a modorosságokat,
a felhígítást, a ripacskodást stb.
de magát a magyar nótát s a cigányzenét,
magát ezt a hungarikumot figurázom ki

*

Úgy tájékoztatok
– az amúgy létező - kullancsveszélyről,
hogy mindörökre erdőkerülőkké
és – mondjuk - plázalátogatóvá teszek...

Először csak megélhetési kényszerből
ír reklámot, programot, beszédeket stb.,
de addig-addig foglalkozik vele,
míg kezd azonosulni vele és hinni benne

*

Egy darabig rúgkapáltál,
tiltakoztál a tús helyzeted ellen,
míg előbb beletörődtél
és a végén meg is ideologizáltad...

*

Saját gyávaságod
és kialkudott kedvezményeid mentve-félte:
elhatárolódva bírálod a zsarnokság kritikáját,
mint megveszekedett bajkeverőt...

*

Nem hiszi:
e hazug rendszernek még életében vége lehet -
így nem szolidáris az ellenzéki mozgalmakkal,
nyíltan azután végképp nem, sőt...

Mimóza szektavezérként
egyre allergiásabb vagyok
a belső bírálatokra,

de a nem tőlem induló kezdeményezésre is...

*

A Süket és Korrupt Hivataltól várom,
hogy méltasson, laudációt írjon
és végre valami rangot adjon
az úgynevezett szellemi életben...

*

Királyi sasnak születtem,
őstehetség, vadzseni voltam,
ma csak piaci legyek után kapkodok
és kalapozok...

*

Úgy adaptálom
színpadra stb. a nagy alpműveket,
hogy se katarzist nem kelt,
se a könyvhöz vissza nem vezet

*

Túlreagálásaimmal közvetve
óhatatlanul is
kapitális baromságokat vagy
silányságokat is „reklámozok”

*

Próbálok jelentős
- főleg kortárs –
műveket lesajnálni, „lefikázni”, vagy
a teljes visszhangtalanságba süllyeszteni.

*

Mérnöki pontossággal
tervezném a társadalmat is,
mint egy olyan házat,
amiben én úgyse fogok lakni...

*

Állatokról festek ellenségképet:
ne legyen társuk, tanítójuk,
és hogy ne érezzenek együtt velük,
csak egyék vagy kártevőként irtsák őket

*

Korunk kulturális népbetegségei,
fertőző rossz szellemei ellen
jusst se adom be időben és jól
a hatékony szellemi védőoltásokat

*

Biztos, ami biztos:
hátha mégisincs Isten vagy nem gondviselő -
a valláserkölcс védelmében
mindenki mellé csőszet is állítanék...

*

„Tudományos vizsgálat” címen
fondorlatosan közreműködök
az adatbehajtásban-beszolgáltatásban,
a rekvirálásban vagy lopásban...

*

Előre borítékolva biankó aláírom,
majd magamévá teszem
a kis- és nagyfőnökök, kultúrpolitikusok
aznapra rendelt „igazságát”, „evangéliumát”...

*

Nem vagyok maradi,
hajt engem a korszellem:
akár gatyámat letolva is versenyzek
a szponzorok szeszélyes kegyeiért

*

Olyannyira fontos ma nekem
a tévés megmutatkozás,
hogy bármilyen feltétellel vállalom
a fellépést, a közreműködést

*

Egészségeseket is hibernál,
nehogy túlnőjék és lepipálják -
a maga nemében páratlan
szellemi jégkorszakalkotó, mumifikáló...

*

Egy soha ki nem ürített
óriási lelki szemétláda, köpőcsésze,
akit elér és leteper
a segítőik szakmai betegsége: a kiégés stb.

*

Az olykor vagy sokszor
a szinte néma segélykiáltásokat
vagy meg se hallom,
vagy még le is halkítom, elhallgattatom

*

Csak azért árultam el én Jézust,
hogy véghezvihesse a megváltás művét...

*

Cáfolható kijelentések
megtétele elől
trükkösen bujkálok holtomiglan
a buja szóvirágok között és alatt!

*

Sikerrel elkezdem és véghezviszem
diákjaim iskolai életének
teljes sikerélménytelenítését –
kapnak kárpótlásul bőven kudarcélményt...

*

Holt betűk holt tengerének
özönvívával
és mellékes vagy álinformációkkal
árasztom el védtelen szülőházamat...

*

Közterületen éktelenkedő óriásplakátjaimmal
másodpercenként követek el vizuális erőszakot.

*

Rossz taktikát adó
és a csapategységet bomlasztó mesteredző
aki csapatát folyton megvereti,
akinél a tehetségek elkallódnak...

*

A csapatkapitány,
aki rossz példát mutatva jár elől:
züllik, a pályán balhézik, félgőzzel játszik,
az újoncot leégeti stb.

*

Gügyögve helyezem játékpalcodra
a krampuszkásított a kisördögöt,
előkészítve rá: sose vedd komolyan
a Sátánt, a gonosz szellemet!!

*

Megvilágosodok:
belátom a Sátán valóságos működését,
s előtte, mint evilágunk teljhatalmú ura előtt
feltétlen kapitulációt ajánlok

*

Nem hiszem és nem fogadom el,
Hogy egy kívülállónak olyan ötlete lehet,
Ami kopernikuszi fordulatot hoz a szakmában,
Amikor én évtizedek óta gürizek, gányolok stb.!

*

Bujtatott fajelméletet képviselek
és kvázi eugenikát propagálok
ahelyett, hogy a sokféleségben rejlő
számos-számtalan előnyt emlegetném...

*

Nemcsak művet,
de embert is első- és másodosztályúra oszt:
közvetlen vagy közvetett apologétája
az informális kasztrendnek

*

Hamis képet festve
gyűlöletet keltesz minden gazdag iránt,
vagy rózsaszínű szemüvegen át
fested le a szegény élet örömeit

*

Azért értékes,
mert ritka nagy szemétségekre képes,
amihez nemcsak talentum,
de annak forgatása is szükséges

*

Beszervezés és zsarolás nélkül is,
önként és kéjjel
a népnyzó, léleknyomorító diktatúra
direkt-indirekt megideologizálója voltam...

*

Transzparensre tett
szexuális forradalmárkodásom
főleg tüntető paráznaságaimban,
önpusztító kicsapongásokban áll...

*

Úgy néztem másokra mindig,
ahogy hülyegyerekre nézni illik,
és – láss csodát - ez a hitem, jóslatom
valósággá válik, beteljesül...!

*

Háztájjal vagy nagyüzemben
inflálom a leírt-kimondott szó értékét -

végső soron rombolom
az embernek oly létfontos dolgok értékét!

*

Előbb besározod, bemocskolod
a kiválasztott szavakat,
majd ezekkel a szavakkal sározod be
a kijelölt prédaembereket.

*

Katasztrófa-elhárítóként
már alig várom, hogy végre bevessenek,
akár magam is előidézem a bajt,
hogyan azután én hősködhessenek!?

*

Magányos farkas leszel,
emberkerülő és embergyűlölő,
és kórósan féltékeny mizantróp,
aki minden potenciális társat elmar maga mellől